

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 30/2016
05.10.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног Д.Ј., због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.420/16 од 21.09.2016. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Крагујевцу, Одељења у Баточини 8-Пр.8707/14 од 04.05.2016. године и Прекршајног апелационог суда у Београду – Одељења у Крагујевцу I-101-Прж бр.13472/16 од 05.07.2016. године, у седници већа одржаној дана 05. октобра 2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.420/16 од 21.09.2016. године, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Крагујевцу, Одељења у Баточини 8-Пр.8707/14 од 04.05.2016. године и Прекршајног апелационог суда у Београду – Одељења у Крагујевцу I-101-Прж бр.13472/16 од 05.07.2016. године, тако што Врховни касациони суд према окривљеном Д.Ј., на основу одредбе члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013.), **ОБУСТАВЉА ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК** за прекршај из члана 331. став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења.

Трошкови поступка падају на терет суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Крагујевцу, Одељења у Баточини 8-Пр.8707/14 од 04.05.2016. године, окривљени Д.Ј. оглашен је одговорним да је дана 18.07.2014. године учинио прекршај из члана 331. став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је осуђен на новчану казну у износу од 15.000,00 динара. На основу члана 40. Закона о прекршајима одређено је да је изречену новчану казну окривљени дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, те да ће у супротном суд на основу члана 315.

Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истом пресудом, окривљеном је изречено 6 казних поена, сходно члану 335. став 1. тачка 20. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, као и заштитна мера забране управљања моторним возилом "Б" категорије у временском трајању од три месеца, на основу члана 338. став 1. тачка 13. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Истовремено, окривљени је обавезан да надокнади трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од 1.200,00 динара у истом року као и новчану казну, под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда – Одељења у Крагујевцу I-101-Прж бр.13472/16 од 05.07.2016. године, потврђена је пресуда Прекршајног суда у Крагујевцу, Одељења у Баточини 8-Пр.8707/14 од 04.05.2016. године, а жалба окривљеног Д.Ј. одбијена је као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 93. став 1. и члана 161. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да преиначи побијане пресуде тако што ће на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима према окривљеном Д.Ј. обуставити прекршајни поступак за прекршај из члана 331. став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Након што је поступио у смислу одредбе члана 286. став 2. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013), Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да су правноснажним пресудама учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. чланом 161. став 1. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 93. став 3. Закона о прекршајима прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам одабере.

Чланом 161. став 1. истог закона, прописано је да, ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу – доставиће се само браниоцу, а ако их има више, само једном од њих, и тиме се достављање окривљеног сматра извршеним, а према члану 259. став 1. Закона, жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева.

Према стању у списима, првостепени суд своју пресуду није доставио браниоцу окривљеног – адвокату М.К. из Ћ., већ само окривљеном Д.Ј., на који начин је повредио право одбране окривљеног.

Наиме, у списима предмета налази се поднесак браниоца окривљеног – адвоката М.К. из Ћ., достављен суду дана 27.06.2016. године, којим обавештава суд да га је окривљени Д.Ј. овластио да га брани и заступа до правноснажности и окончања прекршајног поступка за прекршај из члана 331. став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, са молбом да суд њему, као браниоцу, достави све одлуке у прекршајном поступку у складу са чланом 161. став 1. Закона о прекршајима. Том приликом, бранилац је суду доставио и уредно попуњено пуномоћје, издато од стране окривљеног.

Међутим, првостепени суд, иако на описани начин обавештен у оквиру жалбеног рока окривљеног да је окривљени ангажовао браниоца, браниоцу окривљеног није доставио првостепену пресуду донету дана 04.05.2016. године. Наведени пропуст, који приликом разматрања списка пре одлучивања о жалби коју је против првостепене пресуде изјавио окривљени лично, није учио ни другостепени суд, нити је наложио првостепеном суду да га отклони, имао је за последицу да је браниоцу окривљеног ускраћена могућност да као овлашћено лице за подношење редовног правног лека против првостепене пресуде прекршајног суда, сходно одредби члана 259. став 1. Закона о прекршајима, поднесе жалбу у корист окривљеног. Тиме је повређено право одбране окривљеног Д.Ј. у жалбеном поступку, што је утицало на законито и правилно доношење другостепене одлуке и учињена је на штету окривљеног битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, што се основано истиче у поднетом захтеву.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка, побијане пресуде би требало укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Међутим, како је окривљени прекршај који му је стављен на терет, према изреци првостепене пресуде, учинио дана 18.07.2014. године, то је дана 18.07.2016. године наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења у конкретном случају, сходно одредби члана 84. став 1. и став 7. Закона о прекршајима.

Наиме, одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана, прописано је да прекршајно гоњење застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Како се застарелост прекршајног гоњења рачуна од дана учињеног прекршаја, то је у конкретном случају застарелост наступила дана 18.07.2016. године, а из којих разлога је Врховни касациони суд преиначио побијане пресуде тако што је прекршајни поступак против окривљеног обуставио, на основу члана

287. став 4. у вези са чланом 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013).

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/2013).

Са свега изложеног донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.